

yde fra Statens Side til deres Administrationsudgifter i Forhold til Foreningernes Medlemsantal. Jeg tror, at dette er en god og forsvarlig Ordning, og jeg tror ikke, der er nogen som helst Grund til at fravige denne. Nu udtalte det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Zahle), og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte jo noget lignende, at Husmandsforeningernes Medlemsantal var steget. Ja, det er meget muligt, at de ærede Medlemmer have Ret, det er vel sandsynligt, men der foreligger ikke og har ikke foreligget nogen som helst Oplysninger i den Henseende for Ministeriet, ikke det allerringeste, og det forekommer mig dog, at det vilde være et noget løst Grundlag at bygge et Forslag med Hensyn til dette Spørgsmaal paa de almindelige Udtalelser, der kunne falde ved forskellige Lejligheder. Hvis der indkommer Andragender fra Husmandsforeningerne fra de forskellige Landsdele med Oplysning om deres nuværende Medlemsantal, skal jeg selvfølgelig gerne lade denne Sag undersøge nærmere, og hvis det saa viser sig, at Landboforeningerne faa mere i Tilskud pr. Medlem til deres Administrationsudgifter, end Husmandsforeningerne faa, skal jeg være villig til straks at stille Forslag om en Forhøjelse. Men der foreligger, som sagt, ikke de allerringeste Oplysninger fra Husmandsforeningerne i den Henseende.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte ret udførligt Husmandsforeningernes Virksomhed. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men hvad det ærede Medlem sagde om, at min Kollega, Justitsministeren, havde lagt Husmændene Hindringer i Vejen med Hensyn til deres Brandkasse, er jo fuldstændig urigtigt. Jeg finder naturligvis ingen Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere, men jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han ikke ved en anden Lejlighed, maaske naar Justitsministerens Budget kommer for, vil give denne en Lejlighed til at udtale sig om den Sag, saa vil det ærede Medlem sikkert faa en Forstaaelse af, at Fejlen med Hensyn til dette Spørgsmaal ikke ligger hos Justitsministeren, men et helt andet Sted, nemlig hos de Mænd, der omkring i Landet have ledet denne Sag.

Jeg skal dernæst omtale Ændringsforslag Nr. 4 angaaende Forhøjelse af Skovarbejdernes Løn, baade med Hensyn til Akkordarbejde og med Hensyn til Dagarbejde, og mine Udtalelser om dette Æn-

dringsforslag kunne ogsaa gælde det Ændringsforslag, der er stillet angaaende Klitplantagerne. De to Spørgsmaal kunne jo ses under eet.

Jeg skal da først udtale, at jeg selvfølgelig ikke har det ringeste imod, at Skovarbejdernes Stilling forbedres. Jeg mener ogsaa at kunne henvise til adskillige Ting, der ere skete i den Tid, jeg har haft med Landbrugsministeriet at gøre, og som vise dette. Jeg skal saaledes henvise til, at der nu ydes i hvert Fald de faste Skovarbejdere en betydelig Hjælp i Sygdomstilfælde, at der ydes dem Hjælp ved Ulykkestilfælde, og at der ydes dem en betydelig større Understøttelse, naar de paa Grund af Alder og Svagelighed ikke længere kunne forrette deres Gerning. Det er jo ogsaa en Kendsgerning, at Lønnen for deres Arbejde er gaaet en Del op. Det ærede Medlem nævnedes jo en Del Eksempler fra Arbejderne under Klitplantagerne. Det samme gælder for Arbejderne under Statsskovene. Men for øvrigt er det, jeg her nævner, Akkordløn og Dagløn, noget, som ikke afgøres af mig, men af vedkommende Distriktsbestyrer eller Skovrider. Jeg har heller ikke det ringeste imod, at der ogsaa i Fremtiden sker Forbedringer for Skovarbejdernes Vedkommende. Det er jo ganske naturligt, at naar Lønnen eller Vederlaget for alle andre Arbejdere gaar op, maa noget lignende finde Sted for disse Arbejders Vedkommende. Men det Forslag, der her er stillet af Socialdemokraterne, anser jeg ganske vist for et ganske umuligt Forslag.

For det første griber det jo ind i de Lovregler, der gælde om denne Sag, og man kan efter min Opfattelse ikke ved et Ændringsforslag til Finansloven forandre gældende Lovregler. Ved de Herrers Forslag vil Afgørelsen af de Priser, der skulle betales for Arbejde omkring i vore Statsskove, lægges her ind i Rigsdagen, medens den nu ligger under Distriktsbestyrerne eller Skovriderne. Lad mig nævne nogle enkelte Eksempler. Paa et eller andet Distrikt i Jylland træffer vedkommende Skovrider og Skovarbejder en Akkord om, at den sidste skal have 2 Kr. for at hugge en Favn Pindebrænde. Men saa kommer de ærede Forslagsstillere og sige: Den Akkord regne vi ikke for noget, nej, han skal have 2 Kr. 40 Øre for det Arbejde. Og det komme de her og sige uden at kende det allermindste til det Arbejde, det drejer sig om. Det er jo dog ganske umuligt. Her vil ingen tænke sig, at vi kunne sidde herinde i Rigsdagen og bedømme den Slags Arbejder, der ligge saa langt